

รหัสวิชา	PER 2103
ชื่อรายวิชาภาษาไทย	จำเดี่ยว จำคู่(ตัวพระ)
ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ	Thai Classical Solo and Duo Dance (Male Character)
อาจารย์ประจำรายวิชา	อาจารย์วุฒิชัย คำทวี
คำอธิบายรายวิชา	

ศึกษาที่มา องค์ประกอบการแสดง ปฏิบัติจำเดี่ยวชุด ลงทรงโชน(อิเหนา) สุหรานากงรำกริช ดุยฉายพราหมณ์ พลายชุมพลแต่งตัว และปฏิบัติกรรำคู่ชุด จำเบิกโรงกิ่งไม้เงินทอง จำรจนาเสีียง พวงมาลัย พระไวยเกี่ยวนางวันทอง ศุภลักษณ์อุ้มสม ย่าหรีนตามนกยูง พลายบัวเกี่ยวนางตานี ฯลฯ (เลือกตามความเหมาะสมในบทบาทตัวพระ)

เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ มีความสามารถในการปฏิบัติตามโครงสร้างท่ารำของนาฏศิลป์ไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ท่ารำในการเรียนและการทำงานด้านนาฏศิลป์ไทยในอนาคต จึงควรศึกษาความเป็นมาตรฐานของนาฏศิลป์ไทยก่อนนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคต

ในปีการศึกษา 2560 ได้ปรับปรุงเนื้อหาการสอนภาคปฏิบัติที่ต้องใช้เวลาฝึกฝนให้เหมาะสมกับช่วงเวลาในการสอน คือ

จำเดี่ยว	- ลงทรงโชน (อิเหนา)
- สุหรานากงรำกริช
จำคู่	- ศุภลักษณ์อุ้มสม
- จำเบิกโรงกิ่งไม้เงินทอง
- สังคามาระตารบวิหยาสะก่า

1. การแสดงชุด ลงทรงโชน (อิเหนา)

ลงทรงโชนอิเหนา เป็นชุดการแสดงที่ตัดตอนมาจากละครในเรื่องอิเหนา ตอนจากเมืองหมันยา ยกทัพไปช่วยกรุงดาหา ซึ่งเป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นการแสดงประเภทจำเดี่ยว ที่อวดลีลาท่ารำที่งดงามตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยของตัวละครที่มีท่วงท่าลีลาที่สง่างาม ลักษณะการรำจะเน้นการตีบทตามบทร้อง การเล่นเท้าที่ชำนาญของผู้แสดง ใช้ภาษานาฏศิลป์ตีบทตามจารีตของการแสดงนาฏศิลป์ไทยในเรื่องของการแต่งกายที่วิจิตรงดงาม คือการแต่งกายยืนเครื่องพระตามลำดับชั้นตอน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลีลาท่ารำของตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่องที่จะสงวนไว้ แต่งกายให้งดงามสมเกียรติยศเพื่อไปประกอบภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับการแสดงในชุดนี้คืออิเหนาอาบน้ำแล้วแต่งกายเพื่อเดินทางไปช่วยทำวดาหาหลังจากได้รับพระราชสาส์นจากทำวกูเรปันพระบิดา ให้ไปรบกับทำวกะหมังกูหนึ่งที่ยกทัพมาหมายจะตีเมืองดาหา ทำวกูเรปันเกรงว่าหากเมืองดาหาพ่ายแพ้ ก็จะทำให้เสียวงศ์เทวัญ จึงกำชับให้อิเหนายกทัพไปช่วยเมืองดาหา อิเหนาจึงอาบน้ำแต่งตัวแล้วลางานางจินตะหรา นางมาหารักษ์มีและนางสะการะวาตี ภรรยาทั้ง 3 เพื่อไปเมืองดาหา

บทร้องประกอบการแสดง

-ปี่พาทย์ทำเพลงต้นเข้ามา-

-ร้องเพลงลงสรงโทน-

ทรงภูษาแย่งยกกระหนกกระหนาบ
 ห้อยหน้าปักทองกรวดอกชิด
 ทับทรวงพวงเพชรเม็ดแดง
 ถ้ามรงค์จนาค่าเมือง
 ทรงมงกุฎกรรเจียกจรสุวรรณ
 ห้อยอุบะนุหงามาลัย

ฉลององค์ไข่มุขาบคดกรีช
 สังวาลวรรณวิจิตรจำรัสเรือง
 ทองกรแก้วแดงประดับเนือง
 อร่ามเรืองเพชรรัตนไตร
 วาวแววแก้วกุดั่นดอกไม้ไหว
 เหน็บกริชฤทธิไกรแล้วไคลคลา

-ปี่พาทย์ทำเพลงเสมอ-

วงดนตรีประกอบการแสดง

ในปัจจุบันวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดลงสรงโทนอิเหนาคือวงปี่พาทย์ไม้นวม ประกอบด้วยขลุ่ย ระนาดเอก ซี่องวงใหญ่ กลองทัด ตะโพนและฉิ่ง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

ภาพเครื่องแต่งกายการแสดงชุดลงสรงโทนอิเหนา

โอกาสที่ใช้แสดง

1. เป็นชุดประกอบการแสดงละครใน เรื่องอิเหนา ตอนจากเมืองหมันหยา ยกทัพไปกรุงดาหา
2. เป็นการรำเดี่ยวในชุดมาตรฐาน ซึ่งใช้แสดงในงานทั่วไป

2. การแสดงชุด สุหรานางงำกริช

กริช เป็นอาวุธสำคัญของชาวชวา และมาลายู นิยมว่าเป็นเครื่องประดับอันสง่าและทรงเกียรติ จึงมีวิธีและท่าทางการใช้กริชอย่างมากมาย จนกลายเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีทั้งการรำเดี่ยวและการรำคู่ รำกริชสุหรานางง เป็นชื่อที่เรียกตามตัวละคร "ระเด่นสุหรานางง" จากละครใน เรื่องอิเหนา ซึ่งเป็นโอรสของท้าวสิงหัดส์หรือกษัตริย์องค์หนึ่งในวงศ์เทวัญ การรำกริชนี้ อยู่ในตอนที่ตามเสด็จขบวนท้าวดาหา เพื่อไปบวงสรวงองค์ปะตาระกาหลา

การรำกริชชุดนี้เป็นการรำแบบละครรำ ซึ่งได้ดัดแปลงบทบาทท่าที่ ดีด่าให้งดงามตามแบบนาฏศิลป์ไทย ถือกันว่าเป็นท่ารำที่สวยงาม และมีจังหวะเร่งเร้าใจของผู้ดูเป็นอย่างยิ่ง จนกลายเป็นศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งของไทย

บทร้องประกอบการแสดง

-ปี่พาทย์ทำเพลงฝรั่งรำเท้า-

-ร้องเพลงฝรั่งรำเท้า-

ยกกรประนมเหนือเศศ	ไหว้ไทเทเวศร์รังสรรค์
ศักดิ์สิทธิ์ฤทธิไกรใครจะทัน	ซึ่งรับพลีกรรมบำบวง
องค์อัสัญแดหวาวราฤทธิ	สิงสถิตอยู่ในไศลหลวง
เชิญดูขบรำทั้งปวง	ซึ่งได้บวงสรวงไว้เอย

-กลองแขกทำเพลงสระระหมา-

วงดนตรีประกอบการแสดง

ในปัจจุบันวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดลงสรงโตนอิเหนาคือวงปี่พาทย์ไม้ نرم ประกอบด้วยขลุ่ย กระจับปี่ ระนาดเอก ฆ้องวงใหญ่ กลองทัด ตะโพนและฉิ่งในเพลงฝรั่งรำเท้า จากนั้นสลั้บมาเล่นปี่ชวา กลองแขก

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

ภาพเครื่องแต่งกายการแสดงชุดรำกริชสุหรานางง

โอกาสที่ใช้แสดง

1. เป็นชุดประกอบการแสดงละครในเรื่องอิเหนา ตอนใช้บน
2. เป็นการจำเดี่ยวที่แสดงให้เห็นถึงสามารถของผู้จำเป็นอย่างยิ่งเหมาะแก่การใช้ขอวัดฝีมือและยังสามารถใช้แสดงในงานทั่วไป

3. การแสดงชุด ศุภลักษณ์อุ้มสม

ศุภลักษณ์อุ้มสมเป็นการแสดงชุดหนึ่งอยู่ในละครในเรื่องอุณรุท ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โดยบทละครในเรื่องอุณรุทนี้ กรมศิลปากรได้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบชำระและได้จัดพิมพ์เป็นครั้งแรกในงานพระราชทานเพลิงศพ พลตรีหม่อมเจ้าฉัตรมงคล โสณกุล เมื่อ พ.ศ.2508

การแสดงชุดศุภลักษณ์อุ้มสมเป็นการจำคู่ ประกอบด้วยผู้แสดง 2 คน คือ ตัวพระ อุณรุท และนางศุภลักษณ์ ต้องคัดเลือกผู้แสดงจากผู้ที่มีฝีมือในการรำดี มีรูปร่างใกล้เคียงกัน และยังต้องเป็นผู้ที่มีฝีมือในการรำอยู่ในระดับเดียวกันทั้งตัวพระและตัวนาง เนื่องจากการแสดงชุดนี้ผู้แสดงจะต้องจำต่อตัวในลักษณะเป็นคนๆเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการยกเท้า ยืดยุบจังหวะ ไบหน้า และมือ ต้องสัมพันธ์สอดคล้องในท่าเดียวกัน เพื่อให้เกิดความพร้อมเพรียงกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

บทร้องประกอบการแสดง

-ปี่พาทย์ทำเพลงเชิดฉิ่ง-เชิดกลอง-

-ร้องเพลงบะหลี่ม-

เลื่อนลอยมากกลางนภาภาค

โอภาสงามแข่งแข่งไข

แสงจันทร์จับองค์ภูวนาย

วิไลล้ำกว่านวลจันทร์

สีดาวจับเครื่องพระโสมฉาย

อร่ามพรายกว่าดาวในเวหา

นวลพระองค์จับทรงกัลยา

รจนามเนื่อนวลผจง

-ร้องเพลงบ่่าหลุด-

งามนางเป็นพาหนะรอง

ทำนองตั้งนางราชหงส์

งามภูวนาทนังดำรงทรง

ดั่งองค์พรหมเมศฤทธิ

ต้นหมอกออกเมฆมาไวไว

เทเวศอวยชัยอึ้งมี

รีบเร่งเร็วมาในราตรี

หมายมุ่งบุรีรัตน

-ปี่พาทย์ทำเพลงเชิด-

วงดนตรีประกอบการแสดง

ในปัจจุบันวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดลงสรงโตนอิเหนาคือวงปี่พาทย์ไม้นวม ประกอบด้วยขลุ่ย ระนาดเอก ซ้องวงใหญ่ กลองทัด ตะโพนและฉิ่ง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

ภาพเครื่องแต่งกายการแสดงชุดศุภลักษณ์อุ้มสม

โอกาสที่ใช้แสดง

1. เป็นชุดประกอบการแสดงละครใน เรื่องอุณรุท
2. เป็นการรำคู่ที่อวดฝีมือ ซึ่งสามารถใช้แสดงในงานทั่วไป

4. การแสดงชุด จุยฉายกิ้งไม้เงินทอง

จุยฉายกิ้งไม้เงินทองเป็นการรำเบิกโรงของตัวนาง ที่จะแสดงต่อจากการรำเบิกโรงกิ้งไม้เงินทองของตัวพระ เพื่อแสดงความงามของท่ารำแบบละครในทั้งตัวพระและตัวนาง โดยดัดแปลงมาจากการรำเบิกโรงประเลงแต่โบราณที่ผู้แสดงถือหางนกยูงออกมารำจุยฉายกิ้งไม้เงินทอง (ฉบับเต็ม) เป็นการแสดงประเภทเบิกโรง ด้วยการรำก่อนการแสดงละครใน โดยผู้แสดงตัวนาง 2 คน ถือกิ้งไม้เงินทองออกมารำรำตามบทร้องที่มีความหมายถึง การเชิดชูพระเกียรติพระมหากษัตริย์และเพื่อความเป็นสิริมงคลต่อการแสดง ตามหลักฐานมีมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยทรงพระราชนิพนธ์บทร้องที่มีความยาวถึง 7 บท มีพระราชประสงค์ให้นำกิ้งไม้เงินทองที่ประเทศราชถวายเป็นเครื่องราชบรรณาการมาใช้ประกอบการรำรำตามบทร้องที่ทรงพระราชนิพนธ์ แต่ปัจจุบันไม่ปรากฏท่ารำจุยฉายกิ้งไม้เงินทอง (ฉบับเต็ม) คงพบเห็นแต่ท่ารำจุยฉายกิ้งไม้เงินทอง (ฉบับตัด) ที่ตัดทอนบทให้สั้นลงเหลือ 3 บท

การแสดงชุดนี้ ใช้เพลงจุยฉายประกอบท่ารำ ตัวละครฝ่ายนางถือกิ้งไม้เงินทองในบท "สองนางเนื้อเหลือง" ฉบับเจ้าจอมละม้าย อาจารย์เฉลย สุขะวณิช เป็นผู้ถ่ายทอดจุยฉายชุดนี้จนเป็นที่นิยมแพร่หลายใช้เป็นจุยฉายเบิกโรงชุดหนึ่ง สำหรับบทร้องการรำจุยฉายชุดนี้ เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

บทร้องประกอบการแสดง

-ปี่พาทย์ทำเพลงชุยฉาย-

-ร้องเพลงชุยฉาย-

ชุยฉายเอ๋ย	สองนางเนื้อเหลืองอย่างเยื้องกรีดกราย
ห่มผ้าหน้าปากชาย	ผันผายมาเบิกโรง
มือถือกิ่งไม้เงินทอง	เป็นของสง่าอำไถง
ได้ฤกษ์งามยามโมง	จะชักโยงคนมาดู
การพ็อนละครใน	มิให้ผู้ใดมาเล่นสู้
ล้วนอร่ามงามตรู	เชิดชูพระเกียรติเอ๋ย

-ปี่พาทย์รับ-

-ร้องเพลงแม่ศรี-

สองแม่เอ๋ย	แม่งามหนักหนา
เหมือนหนึ่งเทพธิดา	ลงมารายถวายกร
จำเดินเล่นดูดี	ยิ่งกว่ามีมาแต่ก่อน
เว้นแต่ทำยไม่งอน	ไม่เหมือนละครนอกเอ๋ย

-ปี่พาทย์รับ-

วงดนตรีประกอบการแสดง

ในปัจจุบันวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดลงสรงโทนอิเหนาคือวงปี่พาทย์ไม้นวม ประกอบด้วยขลุ่ย กระจับปี่ ฆ้องวงใหญ่ กลองทัด ตะโพนและฉิ่ง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

ภาพเครื่องแต่งกายการแสดงชุดศุภลักษณ์อุ้มสม

โอกาสที่ใช้แสดง

1. ใช้ในการแสดงเบิกโรงในงานแสดงต่างๆ
2. เป็นการรำคู่ที่อวดฝีมือ ซึ่งสามารถใช้แสดงในทั่วไป

5. การแสดงชุด สังคามาระตารบวิหยาสะก่า

การแสดงชุด สังคามาระตารบวิหยาสะก่า เป็นการแสดงที่ตัดตอนออกมาจากการแสดงละครในเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง กล่าวถึงกษัตริย์อีกวงศ์หนึ่งคือ ทำวกะหมังกุหนิง มีพระโอรสคือวิหยาสะก่า ครองเมืองปาหยัง และโอรสอีกพระองค์ครองเมืองปะหมันสลัด วันหนึ่งวิหยาสะก่าได้เสด็จประพาสป่า ได้เจอรูปนางบุษบาที่หายไป จึงคลั่งไคล้นางบุษบาเป็นอย่างมาก ทำวกะหมังกุหนิงจึงสืบเรื่องและให้ทูตไปสูขอ แต่ทำวดาหาได้ยกนางบุษบาให้จกราไปแล้ว ทำวกะหมังกุหนิง จึงตั้งใจจะยกทัพมาแย่งชิงนางบุษบาไป โดยให้ระตูปาหยังและระตูปะหมัน พระอนุชายกทัพมาช่วย โดยมีวิหยาสะก่าเป็นทัพหน้า และพระอนุชาทั้งสองคนเป็นทัพหลัง เมื่อทำวดาหาทราบความ จึงได้ขอความช่วยเหลือจากทำวเกเรปัน ทำวกาหลัง และทำวสิงหัดสำหรับ ทำวเกเรปันจึงได้ส่งพระราชสาส์นมายังอิเหนาให้ยกทัพมาช่วย อีกฉบับส่งให้ระตูหมันหย่า พร้อมตำหนักที่นางจินตะหราวาทิ ลูกสาวของระตูหมันหย่า เป็นต้นเหตุของการเกิดศึกนี้ ระตูหมันหย่ารู้สึกผิดจึงส่งทัพไปช่วยอิเหนา ด้านทำวกาหลังก็ให้ ต่ามะหงงกับตะหมังมาช่วย และทำวสิงหัดสำหรับก็ส่งสุหรานากมาช่วยเช่นกัน

ฝ่ายทัพของทำวดาหาและทำวกะหมังกุหนิงเผชิญหน้ากัน สังคามาระตาก็ต่อสู้กับวิหยาสะก่าซึ่งวิหยาสะก่าเป็นฝ่ายเปลี่ยงพล้ำถูกสังคามาระตาสังหาร เมื่อทำวกะหมังกุหนิงเห็นลูกตายก็โกรธ จึงควมม้าไล่ตามสังคามาระตา อิเหนาจึงเข้าสกัดเอาไว้และทั้งสองจึงต่อสู้กัน แต่อิเหนามองว่าทำวกะหมังกุหนิงเก่งเพลงดาบจึงขอให้ใช้กริชสู้ สุดท้ายอิเหนาใช้กริชสังหารทำวกะหมังกุหนิง ระตูปะหมันและระตูปาหยัง คิดว่าทัพของอิเหนานั้นยิ่งใหญ่เกินจะต้านทาน ไพร่พลจึงกระจัดกระจายไปคนละทิศละทาง ระตูทั้งสองจึงขอยอมแพ้อิเหนาพร้อมทั้งเข้าเฝ้า และคร่ำครวญว่ากะหมังกุหนิงไม่เคยรบแพ้ใคร แต่เพราะรักลูกมากเกินไป จึงติดประมาท วิหยาสะก่าเองก็ตายตั้งแต่อายุน้อย แม้จะมีความกล้าหาญมากก็ตาม

บทร้องประกอบการแสดง

-บีพาทย์ทำเพลงเซ็ด-

-ร้องเพลงต้นเพลงจึงขึ้นเดี่ยว-

เมื่อนั้น	ระเด่น มนตรี ใจหาญ
จึงตรัสสั่ง อนุชา ชัยชาญ	เจ้าจะต้าน ต่อฤทธิ์ ก็ตามใจ
แต่อย่า อยาลงจาก พาชี้	เพลงกระบี่ ยังหา ชำนาญไม่
เพลงทวน สันทัด จัดเจนใจ	เห็นจะ มีชัย แก่ไพร่

-ร้องร้าย-

เมื่อนั้น	สังคา มาระตา เรื่องศรี
น้อมองค์ ลงถวาย อัญชลี	กะระตะ พาชี้ ขึ้นไปพลัน

-ร้องเพลงขอมกล่อมลูกขึ้นเดี่ยว-

ยื่นม้า อยู่ตรง วิหยาสะก่า	แสรงทำ เป็นที่ เย้ยหยัน
แล้วว่า ใครไม่คิด แก่ชีวัน	จะชิง ตูนาหนัน พระธิดา
จงมา เล่นทวน ด้วยกันก่อน	ให้เห็น ฤทธิรอน แก่ลี้ก้า
แม่นควรคู่ กับวงศ์ เทวา	จึงจะยก กัลยา ให้ไป

-ร้องร้าย-

ว่าพลาง ทางกลาย ปรายทวน	รำร้าย เป็นกระบวน ทวนหัน
ชักอาชา ประชิด ติดพัน	เข้าพระจัญ จ้วงโจมตี โถมแทง

-ร้องรำย-

เมื่อนั้น
ซั่มม้า เลี้ยวล้อ ต่อแย้ง
กลอกกระหับ กลับแกง ซ้ายขวา
ถ้อยที หนีได้ รับรอง

วิหยา สะก่า เข้มแข็ง
กรายพระแสง ทวนรำ เป็นทำนอง
สังคา มาระตา ปัดป้อง
เปลี่ยนท่า ทวนทอง แทงกัน

-ปี่พาทย์ทำเพลงพญาเดิน-

-ร้องเพลงตะรุ่มโปงชั้นเดียว-

เมื่อนั้น
ซั่มม้า ไหววอง บ้องประจัญ
รำยรับ กลับแกง ไม่แพลงพล้ำ
ต่างเวียง เคียงรำย ย้ายกระบวน

สังคา มาระตา แข็งขัน
เป็นเชิงชั้น ชิงชัย ในที่ทวน
วิหยาสะก่า ผัดผัน หันทวน
ปะทะทวน รวนรุก คลุกคลี

-ร้องเพลงต้นวรเชษฐ์-

เมื่อนั้น
ซั่มม้า วงวิ่ง ชิงที
โถมแกง แล้วยแปลง เปลี่ยนกระบวน
หมายเขม้น เช่นหมา ปัจจามิตร

วิหยา สะก่า เรื่องศรี
โหมหัก ไพร่ ด้วยแรงฤทธิ์
ทบทวน ม้าที่นั่ง ไม่พั้งผิด
ตามติด ด้านทาน ราษฎร์อน

-ร้องรำย-

เมื่อนั้น
รบรับ เคี้ยวซั่ม อัสดร
กลับกลอก รำรำย กรายพระแสง
แล้วทำ เสียเชิง ซั่มม้าทรง

สังคา มาระตา ชาญสมร
ยอกย่อน เปลี่ยนกล ธรนรงค์
ปะทะแกง ลวงไป ให้ไหลหลง
ดลบวง เวียนหัน ไปทันที

ปี่พาทย์ทำเพลงเชิด-

-ร้องรำย-

นัยเนตร มุ่งหมาย วิหยาสะก่า
พระแทงสอด ลอดเกราะ ถูกไพร่

เห็นถล่ำ เลี้ยวได้ ได้ที
ตกจาก พาชี่ มรณา

-ปี่พาทย์ทำเพลงโอด-

วงดนตรีประกอบการแสดง

ในปัจจุบันวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดลงทรงโขนอิเหนาคือวงปี่พาทย์ไม้นวม ประกอบด้วยขลุ่ย กระจับปี่ ฆ้องวงใหญ่ กลองทัด ตะโพนและฉิ่ง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

การแต่งกายของการแสดงชุดสังคามาระตารบวิหยาสะก่า นั้น แต่งแบบชุดยืนเครื่องแขนสั้นโดยสังคามาระตาใส่สีเหลืองขลิบแดง วิหยาสะก่าใส่สีชมพูขลิบน้ำเงิน หรืออาจเป็นสีอื่นได้แต่ต้องคนละสีกับตัวเอกอื่นๆ

โอกาสที่ใช้แสดง

1. เป็นชุดประกอบการแสดงละครใน เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง